

[A. C. Hermann.]

ud fra floderne i USA og Canada; sådan nogle små fisk på 25 g eller deromkring, men de, der går tilbage fra Grønland til De Forenede Stater, er på 4.000 g. Det er den tilvækst, de har fået ved at spise herovre hos os og konkurrere med torskene om fødeemnerne. Kunne det så ikke være rimeligt nok, om vi fik en lille flis af en sådan laks? Det synes jeg han havde ret i.

Jeg vil gerne tilbagevise den højtærede Grønlandsministers påstand om manglende hensyn til grønlænderne som opspind og i det hele taget advare den højtærede Grønlandsminister mod en så uværdig illoyalitet, som jeg synes han i denne situation udviser ikke blot over for mig, hvad han måske ikke i længden får noget ud af, men også over for den forrige og den nuværende danske regering i forhold til den os — med fredelige midler, om man kan kalde det sådan — angribende udenlandske stat, USA. Det skulle jo helst være sådan, at indre uenighed ikke betød, at vi fra Danmark i strids-spørgsmål med andre lande bagefter rejste ud og talte med to tunger. Jeg kan forsikre for, det har jeg stor erfaring for igennem det sidste par år, at hver eneste udtalelse, som kommer fra dansk side, ikke mindst fra dansk politisk side, og som går i den retning her, anvendes imod den danske regerings holdning og er blevet det længe. Det er en uholdbar tilstand, at Danmark ikke i forhandlinger med udlandet i alt fald kan optræde med ét standpunkt.

Jeg sætter problemet så alvorligt op, som det fortjener, medmindre den højtærede Grønlandsminister kan erklære, at det ikke er rigtigt, at han har sagt eller ment, som han er citeret for i de sidste dage, nemlig at han holdt med amerikanerne og ikke med den forrige regering.

Jeg kan heller ikke tænke mig, at den højtærede statsminister, der rent naturligt må være betænkelig ved, at der rejses ilde stemninger imod Danmark i et os ellers venligsindet land, som vi har en stor samhandel med, giver direkte tilslutning til de uansvarlige og hovedsagelig ukendte kredse i USA, der har rejst denne sag, når de ligefrem siger, at man holder med dem i deres krav og meninger.

Konsekvensen heraf ville være, at vi så måtte opgive laksefiskeriet for bestandigt,

selv om det af videnskaben vil blive fastslået, når de igangværende undersøgelser er afsluttet, at det danske laksefiskeri ikke truer laksebestanden som helhed og måske heller ikke opgangen specielt i de canadiske og amerikanske elve. I det hele taget er det temmelig komisk, at vi ofrer så megen opmærksomhed på lakseopgangen i de amerikanske floder, for de fisker kun ganske få tons — så lidt, at det ikke er værd at nævne. Det er meget mere Canada, det drejer sig om, som selv har et meget stort laksefiskeri, som der er blevet nævnt tal for her, og som derfor også har en ganske betydelig eksport af laks til Danmark, en eksport, som Canada måske nu havde en mulighed for at forøge.

En af de fordele, den forrige regering netop fastholdt, var, at man forbeholdt sig at genoptage normalt laksefiskeri, hvis undersøgelser foretaget af 15 landes ansete og regeringsudpegede videnskabsmænd støttede vort standpunkt.

Når vi nu taler om videnskab, så ved jeg godt, at der allerede er ét medlem, der har antydnet, at det er begrænset, hvor megen respekt man skal have for videnskabsmændene, og at de ikke altid har ret. Nej, det har de ikke, men de giver os nu engang det bedste grundlag for at tage stilling, og det er desuden også kutyme, at det er på basis af dem og ikke på grund af små, uansvarlige kredse, man træffer afgørelser — i alt fald officielle afgørelser i kommissionerne.

Jeg vil gerne spørge statsministeren direkte: er denne mulighed nu ikke længere til stede, eller er aftalen i Washington tidsbegrænset eller blot opsigelig?

Ud over denne vigtige side af sagen er der store, ja, helt afgørende forskelle imellem VKR-regeringens holdning og forhandlingsresultatet og den nuværende regerings, og det afgørende bliver nok, at nu indføres der et dansk-færøsk fiskeforbud plus en fastfrysning af det grønlandske fiskeri. Det vil man nok komme til at fortryde, efterhånden som det går op for grønlænderne, hvilken chance regeringen her har lukket for, mens VKR-regeringen dog opretholdt vore fiskerettigheder.

Jeg har fuld forståelse for regeringens vanskeligheder og den højtærede udenrigsministers besvær med at imødegå de stemninger, der søges rejst mod Danmark, bl. a. igennem vore missioner ude omkring. Jeg